
CAMPANIA ARMATEI ROMÂNE DIN UNGARIA ÎN ANUL 1919 - ROLUL DIVIZIEI 7 INFANTERIE DIN ROMAN

Sorin GRUMUȘ*

The campaign of the Romanian army in Hungary in the year of 1919 - the role of the 7th infantry division from Roman

Abstract

The first mobilised units had been those from Moldova that used to form the 4th army division. Among these units had also been the unit from Roman, the 7th division Infantry. The first great units that cross the Carpathian Mountains were the 7th division Infantry and the 1st division Hunters, the first at Prisăcani-Tulgheș and the second at Palanca-Ghimeș. Interesting to note is the fact that at that time the 7th division Infantry was under the command of general Traian Moșoiu, who commanded the great division from Roman between 25th of May and 10 December 1918. After the Great Union that took place on the 1st of December 1918, general Traian Moșoiu had become a military governor of Transylvania. At the time of the mobilisation decree, the 7th division Infantry had occupied a fighting point in Piatra Neamț. The National Romanian Council from Transylvania had to request support from the government in Iași because of the wrong actions made against the Romanian people by some combatants from the Hungarian guards. The 7th division Infantry had rounded up the 14, 15, 16 and 27 Infantry regiments that were established from 13 and 14 brigade and also two artillery batteries, a squad from the 8th regiment Călărași „Roman”, a pioneer battalion and some other subunits and formations. After the Peace conference held in Paris, had established a neutral zone between Arad-Salonta-Oradea-Carei-Satu Mare, the division occupied new lines of defence.

On the 21st of March 1919, the power in Hungary had been taken by the communists, who had formed the Soviet Hungarian Republic of Soviets led by Bela Kun. The new Hungarian authorities had refused to accept a solution that had been made at the Paris Peace Conference and in consequence they had increased their military actions against the Romanian forces. In these conditions, the High Romanian Command had planned a great offensive operation that will have the purpose to repel the Hungarian troops beyond the neutral line established by the allies. In the new offensive device adopted by the Great Romanian H.Q., the 7th division Infantry Roman had been included in the „North Group”, along side the 2nd division Cavalry and the 6th division Infantry.

Cuvinte cheie: *divizie, infanterie, Roman, regiment, ungare.*

Keywords: *division, Infantry, Roman, regiment, Hungarian.*

---

*Asociația Cultural - Științifică Urbana Roman.

Semnarea Tratatului preliminar de pace cu Puterile Centrale la 20 februarie/5 martie 1918 la Bufta, numit și Preliminariile de la Bufta și Pacea de la București, de către guvernul român și guvernele Puterilor Centrale, având ca obiect principal încetarea stării de beligeranță pe Frontul Român, a însemnat practic transformarea României într-o colonie germană. Preambulul tratatului consemna denunțarea unilaterală de către Puterile Centrale a Armistițiului de la Focșani și acordarea unui ultimatum de trei zile Guvernului României pentru încheierea păcii. Din punct de vedere militar, *Tratatul* prevedea demobilizarea imediată a cel puțin opt divizii ale armatei române și evacuarea trupelor române de pe teritoriul Monarhiei austro-ungare.

În aceste condiții, la data de 18 februarie/4 martie 1918, Marele Cartier General a redactat Instrucțiunile operative nr. 890 care stipulau noile misiuni ale armatei române¹:

Fiind cu desăvârșire izolați, fără a avea putință să sperăm într-un ajutor, fără o linie de retragere și pe cale de a fi complet încercuiți ne găsim într-o situație militară fără precedent în istorie. Totuși oricât de grea este această situație și oricât de neegală lupta ce trebuie să o purtăm, datoria comandamentelor și trupelor noastre este de a salva onoarea, integritatea și independența țării. Pentru îndeplinirea acestei misiuni sacrificiile nu pot fi precupețite și nici o jertfă nu va fi de prisos.

În situația determinată de mersul operațiunilor și de atitudinea trupelor bolșevizate, punctul de comandă al Corpului 1 Armată s-a mutat de la Botoșani la Roman. Datorită evenimentelor ulterioare petrecute în Europa, care au condus la prăbușirea Puterilor Centrale, la data de 10 noiembrie 1918 prin Înaltul Decret nr. 3.179, M. S. regele Ferdinand a ordonat mobilizarea armatei printr-un apel emoționant

„Ostași!

Ora mult așteptată de toată suflarea românească, și îndeosebi de voi, vitejii Mei ostași, a sunat în sfârșit după o lungă și dureroasă așteptare. Trecerea trupelor aliate peste Dunăre ne impune ca o sfântă și patriotică datorie să luăm iarăși arma în mână ca să izgonim împreună cu ele pe vrăjmașul cotropitor din țară și să aducem liniște populației asuprite.

Regele Vostru vă cheamă din nou la luptă ca să înfăptuiți visul nostru de atâtea veacuri: Unirea tuturor Românilor, pentru care în anii 1916 - 1917.

Sufletele acelor căzuți pe câmpul de onoare vă binecuvântează pentru această ultimă efortare; privirile credincioșilor noștri aliați sunt îndreptate cu dragoste și încredere spre țara noastră și fiii ei; camarazii voștri de arme din biruitoarele armate franceză și engleză, cari vin în ajutorul nostru, cunosc vitejia voastră de la Oituz, Mărăști și Mărășești; arătați-le că timpul de așteptare n-a putut să slăbească brațul ostașului român. Frații noștri din Bucovina și din

¹ Dumitru Seserman, *Dezvoltări politice și acțiuni militare în spațiul dintre Carpații orientali și Nistru la sfârșitul anului 1917 și începutul anului 1918*, Centrul Tehnic-Editorial al Armatei, București, 2015, p. 65.

Ardeal vă cheamă pentru această ultimă luptă, ca prin avântul vostru să le aduceți eliberarea din jugul străin.

Biruința e a noastră și viitorul va asigura întregului neam românesc viață pașnică și fericită.

Înainte deci cu vitejia strămoșească!

Dumnezeu este cu noi.

Ferdinand"².

Cele dintâi unități mobilizate au fost cele din Moldova care alcătuiau Corpul 4 Armată, printre acestea fiind și marea unitate cu sediul la Roman, Divizia 7 Infanterie. Primele mari unități care vor trece Carpații au fost Divizia 7 Infanterie și Divizia 1 Vânători, prima pe la Prisăcani - Tulgheș și a doua pe la Palanca - Ghimeș. Participant direct la această operațiune militară, Gheorghe I. Brătianu, combatant în Regimentul 4 Artilerie „Roman” arăta în lucrarea *File rupte din cartea războiului*:

„Îmi aduc aminte cum am plecat, chemat a doua oară sub drapel, din curtea cazarmii din Roman, într-o seară întunecoasă de iarnă, pentru a ne imbarca în trenul ce pornea spre Piatra Neamț. De acolo, pe valea Bistriței, Divizia 3 urma să treacă în Ardeal. Caii, câți îi aveam, trăgeau din greu tunurile, care abia se urneau din loc prin noroiul desfundat de zăpadă. Ofițerii și soldații mergeau pe jos, lângă cai și chesoane, spre a nu le adăuga o greutate ce nu puteau să o ducă. Astfel, pornea a doua campanie, aceea care ne-a dus ostașii în Munții Apuseni, pe care i-au cucerit, iar pe urmă în câmpiile Ungariei. Ni se părea că, în întunericul nopții, se strecura pe zăpadă o armată de fantome mai degrabă decât o armată care se îndrepta spre izbândă. Trebuia să trecem munții, căci în Ardeal frământarea sporea în fiecare ceas; la 1 Decembrie era să se proclame unirea în Marea Adunare de la Alba Iulia”³.

Demn de remarcat este faptul că la acea dată întregul efectiv al Diviziei 7 Infanterie se afla sub comanda generalului Traian Moșoiu, care a comandat marea unitate româșcană în perioada 25 mai - 10 decembrie 1918. După înfăptuirea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, generalul Traian Moșoiu a devenit guvernator militar al Transilvaniei. La data decretării mobilizării, Divizia 7 Infanterie ocupa un dispozitiv de luptă în orașul Piatra Neamț. Consiliul Național Român din Transilvania a fost nevoit să solicite sprijin guvernului de la Iași, din cauza acțiunilor dușmănoase executate împotriva populației românești de către combatanții din gărzile maghiare. Divizia 7 Infanterie comandată de către generalul Traian Moșoiu a fost concentrată în zona Toplița - Ditrău - Gheorghieni.

Divizia 7 Infanterie a mobilizat Regimentele 14, 15, 16 și 27 Infanterie constituite în Brigăzile 13 și 14 Infanterie precum și două baterii de artilerie, un escadron din Regimentul 8 Călărași „Roman”, un batalion de pionieri, precum și alte subunități și

² Constantin Kirițescu, *Istoria războiului pentru întregirea României 1916 - 1919*, vol. II, București, 1922, p. 443.

³ Neculai Moghior, *Regele Ferdinand I - cuvânt pentru unirea neamului românesc*, în „Document. Buletinul Arhivelor Militare Române”, nr. 4/(82) 2018, p. 46.

formațiuni. Avangarda diviziei comandată de colonelul Anton Gherescu, comandantul Brigăzii 13 Infanterie, era formată din Regimentul 15 Dorobanți, o baterie din Regimentul 4 Artilerie și un escadron din Regimentul 8 Călărași. Misiunea încredințată a fost de a se deplasa pe direcția Bicăz - Bistricioara - Tulgheș - Toplița având drept obiectiv „să pună, fără întârziere, stăpânire pe calea ferată din Valea Mureșului și Oltului Superior, împiedicând distrugerea lucrărilor de artă”.

Avangarda Diviziei 7 Infanterie a urmat itinerariul Piatra - Prisăcani - Borsec - Toplița a trecut Munții Carpați în primele zile ale lunii noiembrie 1918, punând stăpânire pe calea ferată din valea Mureșului superior. Aceasta a continuat înaintarea, astfel încât a intrat în Târgu-Mureș, părăsit de către trupele secuiești cu o zi în urmă, la data de 19 noiembrie / 2 decembrie 1918. Acest eveniment a fost reflectat și în presa vremii. Astfel, ziarul „Unirea” consemna:

„Din 2 decembrie, armata română, așteptată cu atâta dor, e în Târgu Mureș. Entuziasmul cu care brigada română a fost primită de Consiliul Național Român și de numeroasa ceată a sătenilor din jur, a putut convinge stăpânirea din trecut cât de zadarnică a fost nădejdea de a putea deznaționaliza ținutul acesta”⁴.

În conformitate cu Ordinul Marelui Cartier General român emis la data de 30 noiembrie / 1 decembrie 1918 în care se stipula ca trupele române „să ocupe toate ținuturile românești care au făcut parte din fosta monarhie austro-ungară”. Divizia 7 Infanterie a primit misiunea să ocupe cât mai repede regiunea Turda - Cluj - Dej. Pentru punerea în aplicare a acestui *Ordin*, în vederea conducerii și coordonării acțiunilor operative în Transilvania s-a înființat Comandamentul Trupelor din Transilvania, aflat sub comanda generalului Traian Moșoiu, fostul comandant al Diviziei 7 Infanterie. Marea unitate românească comandată de generalul Constantin Neculcea a intrat în subordinea acestui nou comandament la data de 11/24 decembrie 1918.

Regimentul 15 Dorobanți „Războieni” a preluat controlul asupra localităților Luduș, Uioara, și Cucerdea, în timp ce Regimentul 16 Infanterie „Suceava” și un batalion din Regimentul 15 Dorobanți „Războieni”, comandat de maiorul Dumitru Coroamă, au intrat în orașul Cluj, considerat a fi capitala Transilvaniei. Până la sfârșitul lunii noiembrie, Divizia 7 Infanterie ocupase partea de nord a districtului Ciuc, districtul Mureș - Turda și partea de sud a districtului Bistrița Năsăud.

La adunarea populară care s-a desfășurat în centru orașului Cluj, comandantul Diviziei 7 Infanterie, generalul Constantin Neculcea arăta:

„În aceste momente mărețe e imposibil a arăta ce simte inima. Lacrimile vorbesc mai mult ca orice grai. Ne-ați întâmpinat cu «Bine ați venit fraților». Drumul a fost greu pentru noi, nu mai puțin a fost pentru voi răbdarea și

⁴ Petre Otu, *De o vârstă cu independența - de la Regimentul 15 „Războieni” la Brigada 15 mecanizată „Podu Înalt”*, Editura Militară, București, p. 68.

durerea. Știu că sunteți apăsăți. Chinurile voastre ne-au făcut să intrăm în război cu un singur scop: Unirea tuturor românilor”⁵.

Correspondentul ziarului „Unirea” scria: „Însuflețirea cu care a fost primită armata română, sub conducerea generalului Neculcea la Cluj, nu se poate descrie”⁶.

Având în vedere faptul că trupele ungare se aflau dispuse la nord de localitatea Dej, Marele Cartier General român a ordonat Comandamentului Trupelor din Transilvania ca marile unități din subordinea acestuia, printre care și Divizia 7 Infanterie să preia controlul asupra regiunii Baia Mare - Sighetul Marmăției - Zalău. Urmare acestui *Ordin*, Divizia 7 Infanterie și-a dispus unitățile pe două linii, astfel încât la data de 9/22 ianuarie 1919 trupele române din Transilvania se găseau pe aliniamentul vest Sighetul Marmăției - vest Baia Mare - vest Zalău - est Ciucea - Zam. De remarcat este faptul că printre primele trupe române care eliberează orașul Baia Mare din Maramureș a fost și detașamentul constituit din bravii oșteni ai Regimentului 14 Dorobanți. Scriitorul și istoricul nemțean Gheorghe Radu remarca:

„Ocuparea Maramureșului de către Regimentul 14 Roman reprezintă un eveniment deosebit de important, deoarece a fost prima unitate română care calcă pământul strămoșesc a lui Dragoș Vodă”⁷.

În urma desfășurării lucrărilor Conferinței de pace de la Paris s-a stabilit crearea unei zone neutre cuprinzând localitățile Arad - Salonta - Oradea - Carei - Satu Mare. La data de 21 martie 1919, puterea în Ungaria a fost preluată de comuniști, care au format Republica Ungară a Sfaturilor condusă de Bela Kun. Noile autorități maghiare, au refuzat să accepte soluția stabilită în urma Conferinței de pace de la Paris și în consecință au intensificat acțiunile militare împotriva trupelor române. În aceste condiții, Înalțul Comandament român a stabilit o amplă operație ofensivă care avea scopul de a respinge trupele ungare dincolo de linia neutră stabilită de aliați. În noul dispozitiv ofensiv adoptat de Marele Cartier General român, Divizia 7 Infanterie Roman a fost inclusă în „Grupul de Nord”, alături de Divizia 2 Cavalerie și Divizia 6 Infanterie.

Misiunea mării unități românești a fost aceea de a începe înaintarea pe trei coloane, fiecare de valoarea unui regiment, pe direcția Carei - Debrețin. Cele trei coloane erau constituite după cum urmează:

1. „Coloana de nord”, din Regimentul 16 Infanterie „Suceava” și 3 baterii de artilerie;

2. „Coloana din centru”, din Regimentul 27 Infanterie „Bacău” și batalionul 3 din Regimentul 15 Dorobanți „Războieni” sprijinite de două baterii de tunuri de câmp;

3. „Coloana de sud”, din batalioanele 1 și 2 ale Regimentului 15 Dorobanți „Războieni”, alături de o baterie de artilerie de munte.

Generalul Gheorghe Mărdărescu, comandantul Trupelor din Transilvania, consemnează în *Memorii*:

⁵*Ibidem*.

⁶*Ibidem*.

⁷ Gheorghe Radu, *Marea Unire și județul Neamț*, Editura Cetatea Doamnei, Piatra Neamț, 2013, p. 212.

„În noaptea de 15/16 aprilie, inamicul, în urma unei pregătiri de artilerie, a atacat posturile noastre de trecere de la nord-vest de Nagy Sikarlo, din sectorul Brigăzii a 3-a Roșiori, pe valea Someșului, reușind să le respingă. Intervenind rezervele locale, inamicul a fost gonit, iar posturile noastre și-au ocupat pozițiile lor. Tot în decursul acestei nopți, forțele inamice au întreprins încercări de atac în sectorul Diviziei a 7-a, asupra posturilor noastre de la Giurtelecul Hododului - Țigani, precum și în sectorul Diviziei a 6-a, la nord-est de Ciucea. Toate aceste atacuri au fost respinse. În sectorul Brigăzii a 3-a Roșiori, pe valea Someșului, inamicul a continuat atacurile și în cursul zilei de 16 aprilie, pe frontul Nagy Sikarlo - Erdoszada, trupele brigăzii de roșiori au rezistat însă cu energie, respingând toate atacurile inamicului”⁸.

Începând cu data de 14 aprilie 1919, s-a constituit „Grupul de Nord”, format din Detașamentul „General Olteanu”, Divizia 7 Infanterie, Divizia 2 Cavalerie, Divizia 6 Infanterie și Divizia 16 Infanterie, aflat sub comanda generalului Traian Moșoiu⁹. În dimineața zilei de 16 aprilie 1919, la ora 03:15, la centru și la aripa stângă a „Grupului de Nord”, a început ofensiva declanșată de către Diviziile 6 și 7 Infanterie.

Trupele Diviziei 7 Infanterie au înaintat pe două coloane și o flancgardă pe stânga, în următorul dispozitiv:

1. „Coloana de Nord” compusă din Regimentul 16 Infanterie și trei baterii din Regimentul 4 Artilerie, pe direcția Cehul Silvaniei - Hodod - Supurul de Jos;

2. „Coloana de Sud”, compusă din Regimentul 27 Infanterie, două baterii din Regimentul 4 Artilerie și două baterii din Regimentul 8 Obuziere, pe direcția Țigani - Bala - Sarmașag;

3. Flancgarda pe stânga, compusă din două batalioane din Regimentul 15 Dorobanți și o baterie munte, pe direcția Zalău - Vârșolț. Aceasta avea misiunea de a acoperi stânga coloanei de Sud și de a face legătura cu dreapta Diviziei 6 Infanterie.

Rezerva Diviziei a 7-a Infanterie era constituită din două batalioane din Regimentul 14 Dorobanți, un batalion din Regimentul 15 Dorobanți și o baterie din Regimentul 8 Obuziere. În seara zilei de 17 aprilie 1919, Trupele Diviziei 7 Infanterie ocupau un dispozitiv în Valea Crasnei, deбуșând cu flancul drept la Supurul de Jos. La 18 aprilie 1919, Divizia 7 Infanterie a deбуșat complet în câmpie, ajungând în apropierea localității Careii Mari. La data de 19 aprilie 1919, Divizia 7 Infanterie a ocupat localitatea Careii Mari fără a întâmpina rezistență din partea inamicului. Un detașament constituit din patru batalioane de infanterie și două baterii de artilerie din compunerea Diviziei 7 Infanterie și unitățile din subordinea Diviziei 2 Cavalerie au atacat la data de 22 aprilie 1919 forțele de secui din zona Mateszalka.

În urma acestui atac, „Divizia de secui” a fost obligată să se retragă. Celelalte unități și subunități din compunerea Diviziei 7 Infanterie împreună cu unități din Divizia 2 Cavalerie și Divizia 6 Infanterie s-au regrupat și au ocupat în zilele de 22/23 aprilie

⁸Gheorghe Mărdărescu, *Campania pentru desrobirea Ardealului și ocuparea Budapestei și alte mărturii*, Editura Marist, 2010.

⁹Jipa Rotaru, *Armata Română, o campanie pentru salvarea Europei de comunism*, în „Document. Buletinul Arhivelor Militare Române”, nr. 3 /(41) 2008, p. 30.

1919 un dispozitiv de luptă la nord-est și est de localitatea Debrețin. Atacul asupra Debreținului nu a mai avut loc, deoarece în ziua de 23 aprilie 1919 orașul a fost ocupat fără luptă de către Divizia 7 Infanterie 167. În perioada 27 - 30 aprilie 1919, detașamentele de urmărire trimise de „Grupul de Nord” au înfrânt ultimele rezistențe pe care forțele ungurești le mai opuneau odată cu retragerea.

În ciuda ripostei inamicului, unitățile din compunerea Diviziei 7 Infanterie au atins la data de 1 mai 1919 tot frontul dintre Csap și Szeghe, atingând cursul râului Tisa pe toată lungimea acestuia. Conform Ordinului nr. 1.272, Marele Cartier General român a dispus concentrarea Diviziei 7 Infanterie în perioada 15 - 31 mai 1919 în raionul Botoșani - Rădăuți - Suceava - Fălticeni, punctul de comandă al acesteia fiind stabilit la Suceava. La data de 6 iunie 1919, a avut loc o revista de front la care a participat generalul Nicolae Petala, comandantul Corpului 4 Armată, iar la 10 iulie a avut loc vizita generalului Constantin Prezan, șeful Marelui Cartier General al armatei. Deoarece guvernul comunist de la Budapesta a intensificat pregătirile militare și a declanșat la data de 20 iulie 1919 o puternică ofensivă împotriva trupelor noastre care dețineau poziții defensive pe malul estic al râului Tisa, armata română a fost nevoită să riposteze energic.

În consecință, la data de 23 iulie 1919, trupele noastre au declanșat o puternică contraofensivă, în timp ce, conform Ordinului nr. 2.393 din 21 iulie, Divizia 7 Infanterie a fost pusă în subordinea Comandamentului Trupelor din Transilvania și a început deplasarea spre linia frontului.

Marea unitate româșcană cu unitățile din subordine, a ajuns pe malul Tisei la data de 30 iulie 1919, iar a doua zi, la 31 iulie, o parte din unitățile din compunere, au început traversarea fluviului în dreptul localității Kis-Kore. Trecerea râului Tisa s-a realizat prin podul de pontoane de la Kis-Kore de abia în zorii zilei din cauza faptului că bărcile au fost lansate în apă cu foarte mare greutate. Prima unitate care a avut cinstea să treacă Tisa a fost batalionul 2 din Regimentul nr. 14 „Roman” comandat de maiorul Macri Nicolae se consemnează în Registrul istoric al Regimentului 14 Dorobanți¹⁰.

După un bombardament cu durata de aproximativ o oră, executat de o baterie de artilerie călăreață, râul Tisa a fost traversat cu o barcă de o secție comandată de sergentul Grămadă Andrei din compania a 6-a din Regimentul 14 Dorobanți. Sub protecția acestei secții, s-a reușit traversarea râului de către celelalte trupe ale batalionului 2 fără a se înregistra nicio rezistență din partea inamicului.

În conformitate cu prevederile Ordinului nr. 43 al Comandamentului Trupelor din Transilvania, Divizia 7 Infanterie a înlocuit în Budapesta, capitala Ungariei, trupele Diviziei 1 Vânători. La data de 8 august 1919, trupele marii unități româșcane au intrat în Budapesta, punctul de comandă al diviziei fiind stabilit la Hotelul „Hungaria”. Misiunea încredințată marii unități româșcane a constituit-o asigurarea ordinii și siguranței în capitala Ungariei. Documentele de arhivă și imaginile iconografice dovedesc faptul că unitățile din compunerea Diviziei 7 Infanterie au sprijinit cu alimente și au asigurat servicii medicale populației civile din zona de responsabilitate. Șeful serviciului intendență al Diviziei 7 Infanterie, în Războiul pentru Întregirea României, a fost locotenent-colonelul Protopopescu Matache, în timp ce funcția de șef al

¹⁰ Arhivele Militare Române, fond 1.035, dosar nr. 5, f. 111.

serviciului intenvență a garnizoanei Roman, era îndeplinită de maiorul Davidescu Constantin, ajutat de maiorul Robu Vasile.

Marele Cartier General român a ordonat la data de 9 octombrie 1919, ca unitățile din compunerea Divizia 7 Infanterie să înceapă deplasarea către țară cu destinația orașele Ploiești și Buzău. Scopul acestei măsuri a fost de a asigura buna desfășurare a primelor alegeri libere de după înfăptuirea „Marii Uniri”. Comandamentul Diviziei 7 Infanterie a plecat din Budapesta la 18 octombrie 1919 și a ajuns la Ploiești la data de 22 octombrie, având punctul de comandă instalat la „Grand-Hotel”.

După îndeplinirea cu succes a misiunilor încredințate, în conformitate cu Ordinul nr. 5.036 din 21 noiembrie 1919, al Marelui Cartier General, unitățile Diviziei 7 Infanterie au început deplasarea către garnizoanele de reședință. La data de 7 decembrie 1919, a avut loc intrarea triumfală în orașul Roman a trupelor Diviziei 7 Infanterie care au contribuit, cu numeroase jertfe de sânge, la înfăptuirea României Mari.

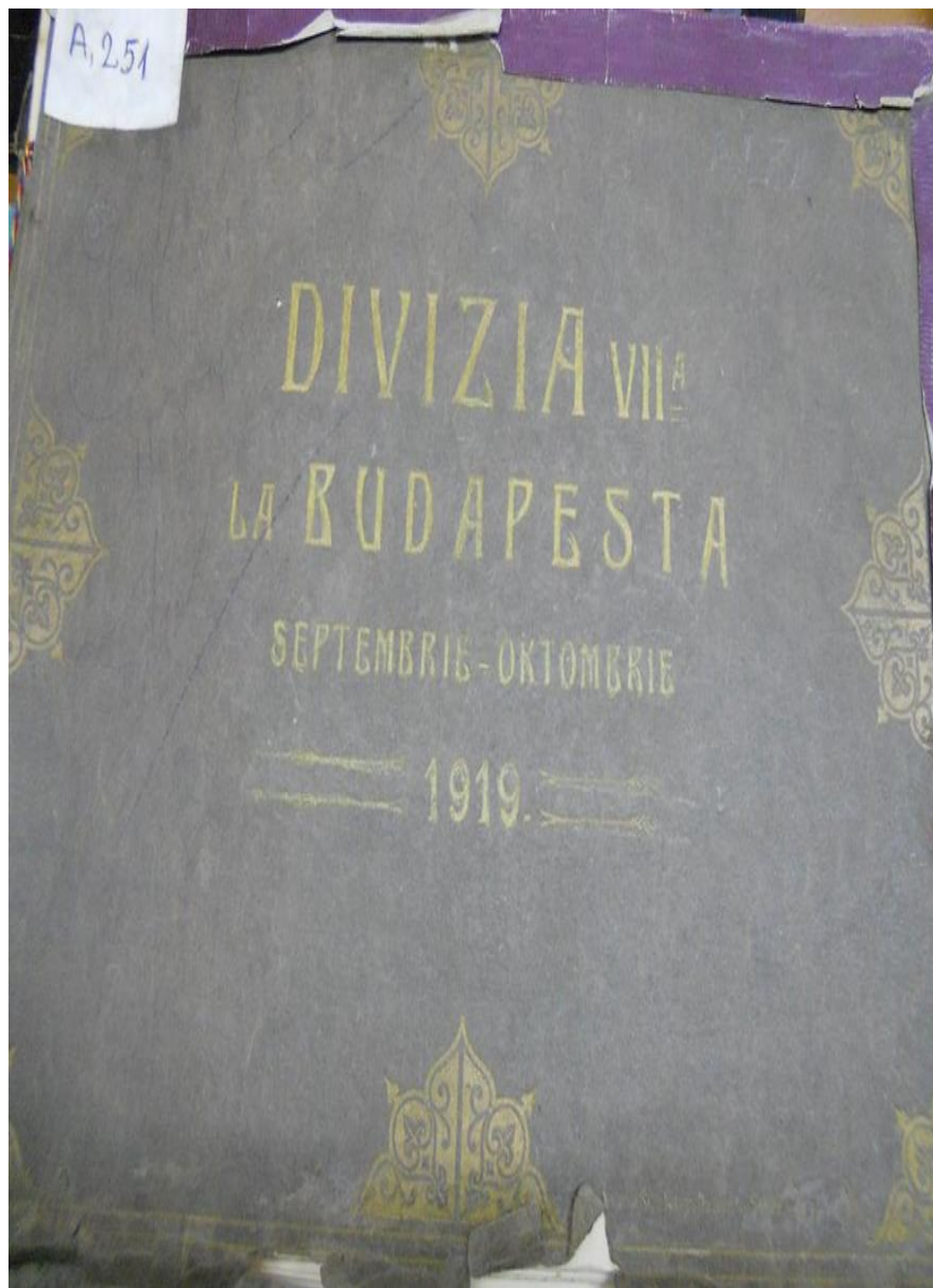
Pentru faptele de vitejie dovedite în timpul campaniei din Ungaria mai mulți militari din marea unitate româșcană au fost decorați cu ordine și medalii militare. A fost decorat cu Ordinul „Steaua României” cu spade în grad de cavaler cu panglică de „Virtute Militară” și căpitanul Mihail Ion¹¹, de la comandamentul Diviziei a 7-a Infanterie, *„pentru devotamentul și munca ce a depus ca ajutor al șefului biroului operațiilor în timpul luptelor cu maghiarii din iulie - august 1919. A făcut legătura între trupele diviziei și a comunicat ordinele unităților din primele linii de luptă, contribuind la mersul operațiilor”*.

---

¹¹ „Monitorul Oastei”, 1922, p. 25.

Anexe:

Album documentar - Divizia 7 Infanterie la Budapesta 1919

OFİTERII COMANDAMENTULUI DIVIZIEI 7^a
(LA HOTEL HUNGÁRIA DIN BUDAPESTA)

Ofițerii Comandamentului Diviziei 7 la Hotel Hungaria din Budapesta

Ofițerii Regimentului 14 Infanterie

REVISTA TRUPELOR

Revista trupelor Diviziei 7 Infanterie la Budapesta - 1919

Ofițerii Divizionului I-ii, la Budapesta 1919

Ofițerii Divizionului I din Regimentul 8 Obuziere Roman la Budapesta - 1919

Militari români din Divizia 7 Infanterie Roman distribuind hrană populației civile -
Budapesta 1919